

عنوان مقاله:

حمایت کیفی از کودکان و نوجوانان خیابانی در ایران و سه کشور الجزایر، لبنان و تونس

محل انتشار:

دوفصلنامه حقوق تطبیقی، دوره 9، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

هادی رستمی - استادیار حقوق جزا و جرم‌شناسی، گروه حقوق دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران. «
نویسنده مسئول»

حسن باوی - کارشناس ارشد حقوق کیفری اطفال و نوجوانان دانشگاه علامه طباطبایی، تهران.

علی مولایی - دانشجوی دکترای حقوق جزا و جرم‌شناسی دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه علامه طباطبایی، ایران.

خلاصه مقاله:

کودکان به دلیل شرایط خاص جسمی و روحی که دارند، طعمه آسانی برای انواع سوءاستفاده‌ها هستند. در این میان، کودکان خیابانی به دلیل شرایط مخاطره‌آمیز پیرامونی در معرض خطر بزه‌دیدگی و بزهکاری بیشتری قرار دارند. از این رو، دولت‌ها نسبت به این کودکان با نگاهی افتراقی، سیاست‌های حمایتی را اعمال می‌کنند. از جمله این دولت‌ها، می‌توان به الجزایر، لبنان و تونس اشاره نمود. تطبیق و مقایسه برنامه‌های آن‌ها با دولت ایران مبنای برخی اصلاح‌های لازم در عرصه قانون‌گذاری داخلی را نشان می‌دهد. از مهم‌ترین یافته‌های این پژوهش می‌توان به افزایش سن کودکی برای گسترش دامنه حمایت از کودکان در برابر خیابانی شدن، ارائه تسهیلات مالی و خدمات درمانی به خانواده کودک، جرم‌انگاری عدم اعلام خیابانی بودن، تعمیم مسوولیت کمک به کودک خیابانی به شهروندان و... اشاره نمود. مقاله حاضر به روش تحلیلی - توصیفی، در دو بخش حمایت‌های پیش از خیابانی شدن و حمایت‌های پس از خیابانی شدن صورت گرفته است.

کلمات کلیدی:

کودک خیابانی، حمایت کیفی، پیشگیری، تدابیر حمایتی، تشدید مجازات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1508455>

